

ומצוה שם, ונמזה מפל
הפרשה ההייא, שלא נזכר שם.
הוה אומר, קללה חכם אפלו על
פנאי מתקימת.

כין שהרגשתי בו, קמתי
והושבתיו בראש השלוחן.
אמրתי: והרי לאחר ואפה תציה
אמר משה את הדבר הזה. אמר
לי: אין מקדם ומאחר בתורה.
שאלתי אותו במקרא, במשנה
ובתוספṭא ובחדודה, וזה קני
בכל. אמרתי: למה בראשונה לא
השפט לי, כשבדקתי אותך?
אמר: בשנה אנסה אותו. היו
יוממים שלא ישנוי. וכעת שהשנה
בא להעיניו, לא השבתי לך.

אחר שאכל ושתה, פתח ואמר, שיר השירים. שי גדולה, והיא
השניה מטוף האותיות של
האלפא ביתה. ב של בראשית
גדולה, והיא השניה מראשית
האלפא ביתה. מה הטעם?

משמעותו ששיין סוד המרכיבה
העלונה, ועל כן היא בשלשה
עמדוים, שהרי האותות הם
מרכיבה, וכל שיר השירים סוד
המרכיבה העלונה הוא, ומושם
כך בראשיתו בשיין. ב' היא בית
העלם, שהיא מעשה העלם.
ועל זה האותיות הקימות
בראשית של הספרים, ארבעה הן.
שהרי כמו שנעשנו, ובאותו הסוד
שליהם, כך האותיות רשות
בראש. ואוthon האותיות הגודלות
שעלות על כל שאר האותיות.
ואוthon האות הטוד והספר של
כל הספר.

ואלו הם: א של דברי הימים, ב
של בראשית. מ של ממש. ש של
שיר השירים. אלו ארבע
האותיות שבראש הספרים, הן
אותיות גדולות.ומי שמספר
אוקן, יודע אתה הטוד של כל
הספר, והאות ההייא מלפעת את הטוד של כל הספר.

**פרשתא, דלא אדרבר תפנן. הרוי קללת חכם
אפיקלו על תנאי, אתקיים.**

**בין דארגישנא ביה, קמנא ואותיבנאה ליה
ברישא דפתחר. אמין, וזה לבתר
ואתה תציה אמר משה האי מלחה. אמר לי,
אין מוקדם ומוחר בתורה.**

**שאלנו ליה במקרא במשנה ובתוספṭא
ובחדודה, וזה בקי בכולא. אמין
אםאי בקדמיתא לא אתיבת לי, פד בדיקנא
בק. אמר, שינטה אנים לי. תרין יומין הו
דלא דמייכנא. ושהשתא דשינטה אתה לעיני,
לא אתייבנאה לך.**

**לבתר דאכל ושתה, פתח ואמר, שיר השירים.
שרברבא, והיא תניננא מסופא דאתוני
דאלאפא ביתה. ב דבראשית רברבא, והיא
תניננא משירותא דאלאפא ביתה, Mai טעם.
בגין דשיין רזא דרתיכא עילאה, רעל דא אידי
בתלת סמיין, דהא אבחן אינון רתיכא.
וככל שיר השירים רזא דרתיכא עילאה אידי,
ובגין פך שירותא דיליה בשיין. ב, אידי ביתה
דעלמא, דעובדא דעלמא אידי.**

**יעל דא אתון דקויימין בשירותא דספרין
ארבע אינון. דהא גנונא דאיתעבידו,
וכההוא רזא דילחון, כי אתון רשיימין
ברישא. ואינון אתון רברבן, דסלקן על כל
שאר אתון. וזהו את רזא וסתרא דכל
ספרא.**

**יאליין אינון: א דברי הימים. ב דבראשית.
מ דמשל. ש דשיר השירים. אלין
ארבע אתון בריש ספרין, אינון אתון רברבן.
ומאן דידע בהו, יודע רזא דכל ספרא. וזהו
את אוילף רזא דכל ספרא.**